

VRTEC

ŠTEV. 10

1935/36

LETNIK 66

Ivan Albreht:

Slavo.

Zbogom torej, šola!
 Kar smo se učili,
 zvesto bomo v srcih
 svojih ohranili!

Da je domovina
 naša skrbna mati,
 ki vsak sin jo mora
 zvesto varovati!

Da smo po vsi zemlji
 vsi rodovi eno
 samo božje ljudstvo,
 za nebo rojeno!

In da domovini
 služi najbolj ta,
 kdor ohrani v srcu
 vedno si Boga!

Zbogom torej, šola!
 Kar smo se učili,
 vse živiljenje v duši
 bomo ohranili!

Adolf Šinkovec:

Žetev.

Šel je kmetič mimo zorečih njiv,
 z dlanjo je božal klasje
 in si žvižgal veselo in pel
 o pšeničici, ki rase na domačih tleh,
 o jeseni, ki je zlato žito dozorila,
 in zdaj bo setev plodovito žel...

Njih židana volja hiti ko molitev
 čez zrelo, zlato poljano —
 pšenica valovi v pozdrav
 drhtečim dušam v sreči
 in žarečim očem...

Žanjice žanjejo in pojejo,
 ko pojejo, klasje božajo mehko,
 povezujejo ga v snope, [nišču ...
 ki jih pokladajo v vrste po str-

Prepelica petpedika,
 dekliška pesem ostaja ko dih
 in smeh ko darovanje
 v počesčenje soncu, zemlji in kmetu.